

שלמה אליהויכל להשתתף בהן בין טיסה אחת לשנייה, הביא לי סילה בין יגאל הירביץ ודוד לוי, ולאחרונה החליט לנהל מילחמת חורמה נגד שריהקלאות אריק שרון. ומי שמכיר את גרופר טוען: "הפעם שום דבר לא יעזור לאריק. אם גרופר בכל מישקלו עלה עליו, אז נשאר לו רק לברך בירכת הגומל אם הוא יצא מזה חי".

אבל גם מישקלו של גרופר פיר חת והולך. כרסו מצטמקת וארזי חותיו כולות רק מזון דלקטוריות. "אני מסתובב בכנסת עם תפוח בפה ותפוז בביס. למה שאשב ו" אראה את כולם זוללים?" הוא רזה בשלושת החודשים האחרונים ב"17 קילוגרמים ועוד ידו נטויה. "יש לי עוד שבעה קילו, ואני מקבל גוף חטוב." רותי מחייכת ומגישה לו פרוסת עוגה בגודל סנטימטר מרובע.

בירושלים הוא אינו מתגורר ב-

מחרות ואז, כשהוא התיישב טוב על הכסא, החלטתי שנמאס לי רי פניתי לכנסת." גם בשלב זה קרו מיקרים שסללו את דרכו. העזרה הגיעה משמיים. יוסף ספיר, אחרון החקלאים ה" פרטיים בציונים הכללים הלך ל" עולמו, והבחור שזה עתה הגיע לפעילות מיפלגתית קיבל מקום ריאלי בעשירייה הפותחת. גרופר נבחר להיות חבר בכנסת השמי" גית. ובמשך שנתיים — בניגוד גמור להרגליו ולאופיו — שתק.

העיתונים לא ידעו עליו, האז" רחים לא שמעו את שמו, גם ה" כדונים ברכבת לא הרגישו את תנועתיו. ערב אחד החליט ירון לונדון, שהינחה את התוכנית טנדו, להזמין את חברי הכנסת השתקן ה" צנוע והענו לבוא ולומר את מה שיש לו, "ומאז — לא סתמתי את הפה." מזהיר גרופר. "בנראה ש" העניין מצא תן בעיני. אבל האמת היא ששנתיים למדתי הכל. ישבתי

וידיים, בזכתי אשתו, רותי, "ועוד עשרות פעמים חזר הביתה פצוע וזב דם". גם דורון, כיום בן 28, זוכר את התקופות האלימות של אביו. "כל שבת הייתי מקבל מכות בגללו, כל פעם שהוא עבד על השקנים אני הייתי חוטף. בסוף הפסקתי ללכת איתו ואחר כך הוא כבר הפסיק לשחק." אני פשוט נעשיתי זקן בן 30, מסביר ה"כ גרופר, "וכבר היה מוגזם להתפרע על המיגרש, אז חזרתי הביתה."

שיא מיוחד במינו

ההיסטוריה של גרופר שזורה כולה סיפורים וצינובטים. כשחזר אחר רותי ("הוא היה מחזר נפלא," היא אומרת), נהג גרופר הצעיר לקפוץ מעבר לגדרות התיל של קיבוץ נווהיים שבו שהתה נערתו בשנת שירות. פעמים אחדות אף

דיאטה
בשלושת החודשים האחרונים הוריד גרופר 17 ק"ג לוגרמים ממישקלו. "את הכל אני מוכן לקבל", אומר פסח גרופר, בנימת עצב שאינה אופיינית לו, "אבל הייתי צריך להפסיק לשתות יין, וזה היה האסון."

גרופר. הסבא נתן הוראות: "כל זמן שאני נמצא פה צריך לתת לילד כל הזמן לאכול. שלא יבכה. אני לא רוצה להחזיק אותו על הידיים עד שיגדל, לא! אני לא מפחד! גרופר מפחד? אבל..." מלבד דורון יש לו שני בנים תארימים. דוד ויהונתן, בני ה"24.

מלון. "אני הרי פלח", הוא אומר. תחת זאת הוא מגיע בכל ערב לבית חמתו, רבקה ברגל, מתיישב מול הטלוויזיה, מחמם את הרגליים ו" מגש עם אוכל דיאטטי מונח על ברכיו. "בימי שני בבוקר" מספרת רותי, "אמא שלי מוריעה לכל התברות שלה: הילד צריך לבוא" ואז הן יודעות ששלושה ימים היא מנוטרלת ומספלת בילדון החביב."

המילחמה הבאה

ביום הראשון לעשור החדש נולד עידן. הנכד הראשון לבית פסח

סבא גרופר
הראשון לבית גרופר נישא בזרועות הכלה, ענת, מורה בבית הספר התיכון ברמת-השרון. עידן, הנכד, נולד ביום הראשון לחודש ינואר 1980 כשאביו נכח בלידה וסבו התרגש בחוץ. "הילד אכל את כל הבקבוק?" שואל סבא פייסי את סבתא רותי.

אבא גרופר
מימין: דורון בן ה"28 עובד בבנק החקלאות ומשמש ראש הלישכה הצעירה במפלגה הליברלית. במרכז: גרופר בפעם הראשונה שבה העז להחזיק את נכדו, עידן, "אני קצת מפחד מהקטנים האלה", הוא מודה. משמאל זוד, דודו, בן ה"24.

בוועדות ושם שמעו אותי. למדתי איך למשוך עיתונאים ואיך להגיד מה. למדתי את הכל. ובסיום בית הספר החלטתי שאני מראה את התעודה לכולם." ואשתו רותי מאשרת: "היא באמת פוליטיקאי ממולה מאד."

לברך את ברכת הגומל

הוא הציע להזמין פסיכיאטרים לחברי הכנסת, שיחק בהורדת יריים נגד ח"כ לשעבר אליעזר ("לייזר") רונן מפפ"ם ועצר את רכבת ה" אכספרס בעתלית. מספרים עליו שהציע לח"כ הלל זיידל כרטיס נסיעה לארצות-הברית כדי שלא ישתתף בהצבעה בנושא ההפלות ושלא יכשיל את הקואליציה. "אני?" מגחך גרופר, המשמש מצ" ליה סיעת הליכוד. "שאני אציע לו כרטיס? מצידו שייסע בקורקינט?" שוקדם יקנה לנו כרטיסים. מו" סיפה רותי.

הוא גם הציע לנהל ישיבות סיר עה במלכת-התעופה לוד כדי שח"כ

ירו עליו, משהחליט שחובת ההזר זהות לא חלה עליו. "זה לא נכון," מזדעק גרופר, "הם ירו עלי כי הם פחדו שאני אגנוב את הבנות שלהם. הם חשבו שרותי וחברותיה מיר עדות לבני המשק בלבד, אבל אם גרופר אומר אחרת, זה יהיה אחר רת!" ואכן, זה היה אחרת. "היה לו מאד קשה" מעירה רותי, "אבל לא" זה לא תשובה מתאימה לפייסי. היא משיג בדיוק מה שהוא רוצה. אפילו אם כל העולם עומד מולו."

פסח גרופר נולד לזוג הורים ילידי הארץ שהתיישבו בעתלית. תחילה היה חקלאי, כמו אביו. הוא ניהל את עבודות הכרמים והשדות. אבל תמיד בדרך המייוחדת לו. אחר כך החליט שדי לו בזה. "כש" חקלאי ממשך להיות רק חקלאי או המוח שלו נסגר, ואני הח" לטתי שאצלי המוח לא ייסגר."

גם כראש-מועצה הוא החזיק בשיא מיוחד במינו. "אני מחזיק בשיא הפיכות החצר. בקדנציה שלי הפילו אותי שלוש פעמים, ואני הפלתי את הירושלים שלי ארבע פעמים. סך-הכל הייתי ארבע שנים ראש-מועצה הייתי ממש בולדור זר. האחרון שהפיל אותי היה אחד